

To af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelser heraf

Spørgsmål 17:

Falder de fordele (f.eks. arveafgiftsfordele), der i dag kan opnås af ugifte samlevende, f.eks. søskende, væk, hvis lovforslagene vedtages?

Svar:

Ifølge lov om afgift af arv og gave § 2 A, stk. 1, litra b, er der indrømmet en samlelever af samme køn, der ikke er slægtsarving, samme afgiftsfordel som f.eks. ægtefælle og børn. Det er dog en forudsætning, at den pågældende samlelever havde fælles bopæl med arveladeren ved dødsfaldet, eller at den fælles bopæl alene er ophørt på grund af institutionsanbringelse, samt at både arvelader og arving ved dødsfaldet var ugifte (herunder fraseparerede, fraskilte, enker eller enkemænd).

Ifølge forslaget til lov om ændring af ægte-skabsloven, arveloven, straffeloven og lov om afgift af arv og gave § 4 skal den ovenfor nævnte bestemmelse i lov om afgift af arv og gave ophæves i forbindelse med indførelsen af registreret partnerskab.

Det rejste spørgsmål må derfor besvares bekræftende.

Spørgsmål 18:

Ad svaret på spørgsmål 17

Udvalget anmoder om en uddybning af besvarelsen med henblik på en mere udførlig beskrivelse af, hvilke regler der gælder for samlevere af samme køn, der ikke er slægtsarvinger (lov om afgift af arv og gave § 2 A, stk. 1, litra b) og søskende (§ 2 A, stk. 1, litra f).

Det bedes herunder oplyst, hvilken betydning en ophævelse af litra b vil have set i lyset af de muligheder for arveafgiftsnedsettelse, der fremgår af lovens § 3, stk. 6, og, hvilken praksis der i dag følges med hensyn til tilladelser efter sidstnævnte bestemmelse.

Svar:

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Skatteministeriet, der har oplyst følgende:

Ifølge lov om afgift af arv og gave § 2 A, stk. 1, litra b, svares der arveafgift efter den laveste sats i lovens § 2 A, stk. 3, (ægtefælleskalaen), når arven tilfalder arveladerens samlever af samme køn, der ikke er slægtsarving, når denne havde fælles bopæl med arveladeren ved dødsfaldet, eller når den fælles bopæl er ophørt alene på grund af institutionsanbringelse, forudsat at både arvelader og arving ved dødsfaldet var ugifte (herunder fraseparerede, fraskilte, enker eller enkemænd).

Efter reglen i lov om afgift af arv og gave § 2 A, stk. 1, litra f, svares der afgift efter den næstlaveste sats i lovens § 2 A, stk. 2, (skalaen for afkom), når arven tilfalder arveladerens søskende, der har haft fælles bopæl med arveladeren i de sidste 2 år før dødsfaldet, eller hvor en mindst 2-årig fælles bopæl er ophørt alene på grund af institutionsanbringelse, men med bevarelse af økonomisk fællesskab af ikke uvæsentligt omfang mellem arvelader og arving, forudsat at både arveladeren og arvingen ved dødsfaldet var ugifte (herunder fraseparerede, fraskilte, enker og enkemænd).

Efter § 2 A, stk. 1, litra b, er det således tilstrækkeligt, at den fælles bopæl består ved dødsfaldet, hvorimod den efter § 2 A, stk. 1, litra f, skal have bestået i mindst 2 år ved dødsfaldet.

En eventuel ophævelse af lov om afgift af arv og gave § 2 A, stk. 1, litra b, vil ikke få nogen betydning for søskendes mulighed for afgiftsnedsettelse, da de som slægtsarvinger ikke er omfattet af denne bestemmelse, men i stedet af § 2 A, stk. 1, litra f, som beskrevet ovenfor.

En ophævelse af § 2 A, stk. 1, litra b, vil derimod få betydning for de homoseksuelle samlevende, som af den ene eller den anden grund ikke måtte ønske at lade deres partnerskab re-